

Авторська колонка часопису «Український тиждень»: тематично-типологічні аспекти

Леся Бурич,

асистент кафедри мови ЗМІ факультету журналістики

Львівського національного університету імені Івана Франка

e-mail: slovolyb@ukr.net

У статті розроблено тематичну класифікацію колумністики видання «Український тиждень». На основі тематичного й типологічного аналізу виокремлено та проаналізовано різні типи колонок, зокрема: політична (майданна, революційна, воєнна), медіакритична, культурологічна (освітня, мистецька, музична, художня), лінгвістична (мовно-політична), соціальна, історична, економічна, юридична / правова, спортивна, медична, побутова, релігійна, філософська, міфологічна, мережева, подорожня, гастрономічна, урбаністична, екологічна, архітектурна, аграрна, аксіологічна тощо. З'ясовано, що тематичний вектор колонок за аналізований період зміщувався відповідно до суспільно-політичної ситуації в державі. Наприклад, з кінця 2013 року набула популяризації майданна тема, яку невдовзі витіснила революційна, а згодом воєнна тематика, яка й досі є однією з найпріоритетніших. Також домінантними в часописі є політичні, медіакритичні та культурологічні колонки. Колумністи загалом актуалізують злочоденні, суспільно значущі проблеми, масштабно відображають поточні події та позиціонують своє ставлення до них.

Ключові слова: авторська колонка, колумністика, тема, тематична класифікація, типологія колонок.

Актуальність дослідження. Постановка проблеми та її зв'язок з науковими і практичними завданнями. Авторська колонка є відносно новою, соціально зумовленою та видозміненою текстовою формою. У радянський період вона вирізнялася сухим, позбавленим емоційності, безособистісним, декларативним характером викладу. Нині їй притаманні

суб'єктивність, чітка авторська позиція, діалогізація, особистісно зорієнтований та експресивно забарвлений стиль. Науковці й лексикографи розглядають авторську колонку як жанр періодичної преси [3, 4; 6]. Та згідно з Третім вебстерським новим міжнародним словником, авторська колонка є приналежністю не лише друкованих ЗМІ, а й телерадіожурналістики. Адаже колумніст – це «той, хто пише в газеті колонку або веде на радіо чи телебаченні програму, схожу на колонку за матеріалом і стилем» [12]. На наш погляд, до наведеної дефініції було б доречно включити ще інтернет-ЗМІ, де колумністика представлена найбільше.

Колумністами здебільшого стають авторитетні особи, думка яких є соціально вагомою, позиція – чіткою, а стиль – індивідуальним і впізнаваним. За словником-довідником «Журналістика», колумніст – це «автор (журналіст або позаштатний автор – відомий письменник), який працює в жанрі авторської колонки» [3, 122].

Поняття «колонка» й «колумністика» співвідносяться як загальне і конкретне. Авторська колонка (від англ. column) охоплює один колумністський текст, а колумністика – це «сукупність творів, опублікованих за певний час в авторській колонці» [3, 122]. На думку російської дослідниці С. Ярцевої, варто «розрізнити наявні в сучасній теорії публіцистики поняття колонки: колонка як окремих стовпець на газетній шпальті, як спосіб виділення матеріалу за допомогою лінійок, заголовків, шрифтів; колонка як авторська рубрика (авторська колонка), що вміщає в себе тексти різних жанрів; колонка як особливий жанр, що актуалізує особисте переживання автора з конкретного приводу у вигляді демонстрації точки зору суб'єкта висловлювання» [8, 9]. Зауважмо, що раніше колонку трактували як спосіб оформлення матеріалу на газетній шпальті, а сьогодні переважно ототожнюють з жанром чи з рубрикою. Крім того, колонку тлумачать як різновид нового журналізму, журналістику думок, вид художньої чи аналітичної публіцистики [2, 59].

Колумністика є атрибутом багатьох універсальних і нішевих ЗМІ. Тематика колумністських текстів характеризується різним масштабом і широтою охоплення, політематичним (наявність кількох тем в одному тексті) та різнотематичним спрямуванням. Власне різні тематичні типи авторських колонок і є предметом нашого дослідження.

Актуальність статті мотивуємо двома детермінантами: по-перше, тематична класифікація колумністики є злободенною з огляду на виклики доби; по-друге, ця тема недостатньо вивчена в українському медіадискурсі. До того ж тематичні типи авторських колонок у виданні «Український тиждень» спеціально не розглядалися, що свідчить не лише про своєчасність, а й про новизну дослідження.

У процесі розвідки почергово та паралельно використовували такі методи: *контент-аналіз*, *тематичний метод* і *типологічний аналіз*. Передусім на основі *контент-аналізу* опрацювали архів журнальної колумністики з 2013 року до жовтня 2018 року. Відтак за допомоги *тематичного методу* виявили проблемно-тематичні доміанти авторських колонок, яким зазвичай притаманна політематична структура. Насамкінець вдалися до *типологічного аналізу* текстів, який став завершальним етапом під час розроблення тематичної класифікації колумністики «Тижня».

Емпіричну базу становлять авторські колонки друкованої та електронної версії часопису «Український тиждень». Ми досліджували сайт видання, оскільки онлайн-ресурс охоплює ширшу тематичну палітру, включаючи колонки паперового й електронного форматів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. До типологічного аналізу авторської колонки частково вдавались українські та зарубіжні науковці, зокрема І. Гаврилюк, Л. Звелідовська, І. Михайлин, Сесільяно-Хосе Б. Круз та О. Цветаєва. Тематичну класифікацію колонок розробила О. Цветаєва.

Дослідниця української та американської колумністики пропонує такі тематичні типи авторських колонок: «дорадча колонка; колонка

гумору; редакційна колонка; кулінарна колонка; колонка світських хронік (колонка пліток); спортивна колонка; колонка бізнесу; колонка з місцевих питань; мистецька колонка; жіноча колонка; колонка розваг; колонка інновацій та винаходів; колонка про видатних людей; політична колонка» [7, 9]. Її типологія яскраво перегукується з класифікацією закордонної колумністики, що зумовлено, вочевидь, фокусом авторських розвідок.

Попри універсальність, окреслена класифікація не відповідає єдиному типологічному принципу. Скажімо, колонка гумору, редакційна колонка й жіноча колонка не завжди вписуються в межі тематичного параметру. Колонки гумору вважаємо радше функціонально-стильовим різновидом, оскільки тематика гумористичних текстів є вельми багатогранною. Тематичне різноманіття також характерне і для редакційної колонки. Вона буває без підпису (колективна) і з підписом (здебільшого редакторська). Звісно, будь-які колонки можна одночасно віднести до кількох категорій. Зокрема жіночу колонку, яка охоплює чималий тематичний спектр (мода, краса, домашнє господарство), правомірно класифікувати й за авторством, і за гендерним критерієм. Утім тематичний критерій є найдоцільнішим у цій типології. Окрім наведеної класифікації, О. Цвєтаєва виокремлює види колонок *за формою подачі матеріалу*: колонка думок, змішана колонка та колонка-есе [7, 9].

Дослідниця іспанської колумністики Л. Звелідовська наводить характерну для іспанської теорії жанрів класифікацію шпальт: *авторська* (асоціюється з особистістю автора, який веде колонку) і *тематична* (веде декілька авторів на певну тему, асоціюється з тематикою) [4, 39]. Цю типізацію можна застосувати й щодо української колумністики.

«Слід зауважити, що колумністика, представлена в українських ЗМІ, важко піддається не лише жанровій, але й видовій класифікації», – констатує І. Гаврилук. Та все ж науковець пропонує умовний поділ колонок *за жанровою ознакою*: художня(есе) та публіцистична(коментар,

огляд, рецензія, стаття) та за об'єктом відображення, тематичною спрямованістю: політична, медіакритична, мистецтвознавча (зокрема, літературознавча) тощо [1].

Жанрову класифікацію колумністики В. Портникова «Богородиця в синагозі» розробив І. Михайлин, виокремивши два головні типи авторських колонок: портрети і подорожі. Колонки, названі іменами осіб, український учений класифікує як проблемний нарис і портретний нарис [5].

Окрім українських джерел, типологію колонок зауважуємо і в зарубіжних виданнях. У книзі «Feature and Column Writing» у розділі Lesson 22 Types of Columns розглянуто різні типи колонок, а саме: 1. Колонка поглибленого репортажу. 2. «Я думаю» або колонка власної думки. 3. Колонка світської хроніки (пліток). 4. Гумористична колонка. 5. Колонка-нарис. 6. Колонка-особистий щоденник. 7. Колонка практичних порад. 8. Спортивна колонка 9. Колонка запитань і відповідей. 10. Стандартна колонка. 11. Політична колонка 12. Серединна/середня колонка. 13. Колонка «Всяка всячина»/Колонка-коктейль. 14. Редакційна колонка. 15. Спеціалізована колонка. 16. Колонка «Різне». 17. Літературна колонка [10]. Означена класифікація, розроблена на основі газет і журналів, вирізняється широтою охоплення. Втім представлені у ній колонки є різнотипними за формально-змістовими, тематичними та функціональними особливостями, тож конче потребують чіткішого розподілу. Щоправда, одна й та ж колонка може одночасно належати до кількох категорій.

Якщо попередня класифікація представляла колонки Англії та Америки, то наступна відображає типологічні особливості азійської колумністики (філіппінської). Сесільяно-Хосе Б. Круз у посібнику «Advanced Campus Journalism» (2008) подає такі види колонок за метою висловлювання: редакційна, читацька, бізнес-колонка, спортивна, арт-колонка, жіноча, колонка розваг, нові товари та винаходи й персоналії [9, 72–73]. Вважаємо, що окремі типи колонок доцільно розглядати за тематичною ознакою.

Цю типологію доповнює *класифікація колонок за змістом*, як-от: колонка-опінія/колонка власної думки, колонка-нарис, колонка світської хроніки (пліток) і колонка аналітичних передбачень [9, 74]. Такий поділ, на наш погляд, позбавлений логічної структури, адже базується на різних типологічних критеріях.

П'ять найпопулярніших видів колонок розглядає журналіст і письменник Скотт Нейфер (Scott Neuffer) у статті «Types of Columns in Journalism». Це спортивна, політична, консультаційна, гумористична та місцева колонки [11].

Мета дослідження. За мету ставимо комплексно проаналізувати тематичні різновиди авторських колонок на сайті «Тиждень.ua» за 2013–2018 роки.

Виклад основного матеріалу дослідження. Колумністика у виданні «Український тиждень» є злободенною, полемічною, функціонально та тематично багатогранною. Тематично-типологічний аналіз авторських колонок сайту «Тиждень.ua» дав змогу виявити такі типи колумністики, як-от: політична (майданна, революційна, воєнна), медіакритична, культурологічна (освітня, мистецька, музична, художня), лінгвістична (мовно-політична), соціальна, історична, економічна, юридична/правова, спортивна, медична, побутова, релігійна, філософська, міфологічна, мережева, подорожня, гастрономічна, урбаністична, екологічна, архітектурна, аграрна й аксіологічна.

Як бачимо, проблемно-тематичне наповнення журнальної колумністики багатоманітне. Колумністи зазвичай порушують наболілі, суспільно значущі та дискусійні питання. Їхні різнотематичні авторські колонки розглянемо нижче.

Політична колумністика є домінантною в аналізованому виданні, що, ймовірно, зумовлено суспільно-політичним спрямуванням «Тижня». Проблемно-змістове наповнення політичних колонок широке, адже охоплює не лише внутрішньополітичні, а й

зовнішньополітичні проблеми України. Політичну тему протягом 2013–2018 років регулярно висвітлюють українські та зарубіжні оглядачі, зокрема Сергій Грабовський «Красунчики-мазунчики української політики» (2013), Філіпп де Лара «Друзі імперії в Європарламенті» (2014), Ігор Лосєв «Вибори – панацея?» (2015), Ярослав Пешек «Політичні провокації» (2015), «Брехлива імперія» (2015), Дмитро Крапивенко «Кому потрібна амністія» (2015), «Періодична система кадрів» (2016), Юрій Макаров «“Голосуй серцем”» (2017), «Який чорт у воду глянув, такий і з води виглянув» (2018).

Колумністи «Тижня» переважно аналізують причини сучасної політичної ситуації в країні та пропонують шляхи покращення політичного майбутнього, критикують правлячий режим за інфантильність, зрадливість, зажерливість і безвідповідальність, розглядають напружені міжнародні відносини України з Росією та акцентують увагу на агресивній політиці Кремля.

Російсько-українські відносини – одна з найпопулярніших мікротем політичного контенту. Серед дописувачів «Тижня» цю проблему різнобічно осмислювали Єлизавета Гончарова «Ментальні кордони з Росією» (2017), Віталій Овчаренко «Відповідь на питання “Чий Крим?”» (2017) та Юрій Лапаєв «Научайтесь чужому» (2018).

Значну увагу сконцентровують колумністи на *політичній пропаганді Російської Федерації*. Скажімо, публіцист Ігор Лосєв у статті «Дезінформація на найвищому рівні» (2013) окреслює політичні стратегії Кремля. Він певен: «Для кремлівських керівників головне – намалювати ідеальний образ зразкової Росії, що не має нічого спільного з реальністю» [1].

У фокусі авторських колонок неодноразово перебувають *і політичні режими*. Наприклад, Максим Віхров у матеріалі «Антифашизм – нова ідеологія Партії регіонів?» (2013) і Ганне Северінсен у тексті «Незаконний український режим» (2014) осуджують

антиконституційний режим Віктора Януковича. Про керівництво Петра Порошенка зазначено в публікаціях Ігоря Лосєва «Глухий кут України» (2016) та «Граблі як пам'ятник і символ» (2016).

Часто порушуваною мікротемою політичної колумністики є *загальнонаціональні та локальні вибори України*. Про вибори до Верховної Ради йдеться у колонках Ігоря Лосєва «Зона недоторканих» (2014) і Віталія Мельничука «Перезавантаження неможливе» (2014). Суб'єктивний погляд на локальні вибори репрезентовано в матеріалі політолога Михайла Басараба «Прохідні вибори» (2015). Про недоліки виборчої системи, особливо про підкуп громадян, розмірковують Євген Головаха у колонці «“Дегречкізація”» (2014) та Богдан Буткевич у тексті «Невеликий вибір» (2015).

Контент політичних колонок веб-порталу «Тиждень.ua» вирізняється полемічною тональністю, глибоким аналізом суспільно-політичних проблем, художнім узагальненням дійсності, чіткою позицією і критичним мисленням колумніста. Своєрідним доповненням та різновидом політичної колумністики можна вважати тексти, у яких висвітлюються теми Майдану, Революції Гідності та війни.

Майданна колумністика особливо актуалізувалася 2014 року під час подій Євромайдану. Щоправда, акції протесту розпочалися ще наприкінці 2013 року. Темі Майдану присвячували свої колонки Олександр Михельсон «Три Майдани за тиждень до часу “Ч”» (2013), Юрій Макаров «Євромайдан 2.0» (2014), Філіпп де Лара «Хто реаліст?» (2014). Окремі колумністи порівнювали два останні майдани в країні, як-от: Ганне Северінсен «Ще раз новонароджена Україна?» (2013), Ален Гіймоль «2004 рік був спринтом, а 2013-й – марафоном» (2014). Дехто з аналітиків об'єктивує постмайданні реалії, прогножуючи ймовірність третього Майдану. Так, Владислав Івченко в тексті «Держава – це я!» (2014) закликає українців «повернутися до життя буденного». Ігор Лосєв у матеріалі «Сумні підсумки або хто готує

третій Майдан?» (2015) осмислює становище України через рік після Майдану. Дмитро Крапивенко в колонці «Не спалити запобіжники» (2015) змальовує революційну ситуацію всередині країни та розглядає запобіжні заходи щодо уникнення третього Майдану.

Революційна колумністика набула популярності з лютого 2014 року. Авторські зізнання та спогади після Революції Гідності втілені в праці Леся Белея «Революція: епістемологічні шрами» (2014). Темі Майдану та Революції Гідності присвячує низку колонок Валерія Бурлакова «“Не бійся”. Нічого» (2014), «Різна боротьба» (2014), «Перемога» (2015). Любомир Шавалюк у колонці «Революція ери Водоля» (2013) описує тип людей, як вийшли на майдан, характеризуючи їх як провісників ери Водоля.

Воєнна колумністика є адекватом воєнно-політичних реалій сьогодення, адже відображає наболілі проблеми українського народу. Цю тему регулярно висвітлюють українські та зарубіжні оглядачі, зокрема ті, хто безпосередньо брав участь у війні на Донбасі. Боець 93-ї бригади Валерія Бурлакова в персоналізованих, діалогічних, художньо-образних і суб'єктивно забарвлених текстах про війну експлікує пережиті емоції та відчуття. Її колонки «Соромно не визнавати» (2015), «Піски часу» (2015), «Вечір» (2016) репрезентують війну в емоційно-експресивному дусі.

Про війну на Донбасі у матеріалі «Евакуювати чи залишати?» (2018) згадує місцева вчителька Єлизавета Гончарова, яка з «власного досвіду переселення та життя в прифронтовому місті» коментує причини евакуації «цивільних мешканців із найбільш небезпечних населених пунктів».

Кордоцентричне осмислення воєнних подій характерне і для колумністики Романа Малка. Емоціогенний текст «Ціна питання» (2014) маніфестує авторські переживання за долю дітей, яких батьки втрачають на війні. Емпатією й емоційними висловлюваннями також насичена передноворічна колонка журналіста «Воювати, щоб перемогти» (2014).

Воєнну ситуацію на Донбасі описано в публікаціях Владислава Івченка «Менше ненависті» (2015), Дмитра Крапивенка «Російська рулетка» (2016), Ігоря Лосєва «А якщо без “фанфар”?» (2018). Окремі колумністи розмірковують над зневажливим ставленням суспільства до учасників війни чи військовослужбовців. Зокрема водії маршруток, відмовляючи у безплатному проїзді учасникам АТО, висловлюють фразу: «Я вас туди не посилав». Означену проблему порушено в колонках Юрія Лапаєва «“Я вас туди не посилав”» (2017), Анатолія Шари «Як тил вбивас не менше за війну» (2017) і Дмитра Крапивенка «Засмічена територія» (2016).

Медіакритична колумністика не менш репрезентована в аналізованому часописі. Цьому неабияк сприяють сучасні медіареалії: інформаційно-політична війна з Росією, проросійська спрямованість телеканалів, неякісні медіаресурси, залежність окремих ЗМІ від політичної позиції власника, дезінформація та російська пропаганда в українському медіапросторі.

Так, Ігор Лосєв у колонках «Російська пропаганда: проблема, яку все одно доведеться розв’язувати» (2014), «Хіба тільки “дзеркало”?» (2018) та «“Добрі слідчі”» (2018) глибоко й усебічно аналізує ситуацію в інформаційному просторі України. Автор констатує: «Російське телебачення на українських теренах, агресивне, войовничо антиукраїнське – є постійною загрозою національній безпеці». Колумніст певен, що подолати ворога без «мови ворожнечі» неможливо: «Адже говорити про ворога, якщо він веде проти тебе війну на знищення, категоріями “мови любові” – означає скоїти національний суїцид». Оглядач усвідомлює бездіяльність української влади під час інформаційної атаки російських ЗМІ та із сумом визнає хворобливу нездатність українських телеканалів обійтися без думок діячів «за поребриком».

Журналістка Славка Куцай також написала низку медіакритичних колонок, як-от: «Інквізиція російських медіа» (2014), «“Мама, мы все

тяжело больны!» (2014), «Любов сліпа» (2014), «Телебачення для них» (2014), «“Титани” проти “хамелеонів”» (2014). У згаданих текстах авторка критикує власне російські та проросійські пропагандистські канали «Первый канал», НТВ, «Россия-РТР», АТР, «1+1» та «Інтер». Британський журналіст і публіцист Едвард Лукас у публікації «Навіщо забороняти RT?» (2018) зазначає, що «Russia Today (RT) – це неподобство. Проте забороняти телемережу було б помилкою, принаймні у Великій Британії».

Про антиукраїнську пропагандистську позицію ЗМІ йде мова в матеріалах Катерини Гладкої «Інформаційна війна за Схід: час боронитися» (2014), «“Міністерства правди” змінюють вивіски» (2014), «Stop fake: як припинити вигадки про Україну?» (2014). Авторка зауважує, що «провладні канали “Інтер”, “Україна” та “Перший Національний” після кількох місяців відвертої брехні раптом змінюють свою позиції, щоб утриматися на українському медіа-ринку». Головну проблему української журналістики Денис Казанський убачає у «відсутності незалежних джерел фінансування». У колонці «Культура фандрайзингу» (2018) сфокусовано увагу на способах виживання українських ЗМІ. Наталя Петринська в публікації «Сьома вода на Кісельові» (2015) пише: «Попри постійні декларації про необхідність контрпропаганди, Україна анічогісінько не зробила для захисту свого інформаційного простору».

Огляд українських телеканалів зроблено в медійному тексті Валерії Бурлакової «Не російське» (2014). Письменниця стверджує, що в нас «телебачення не російське. Просто зросійщене. І, здається, майже не пропагандистське. Просто ніяке». На переконання журналіста Богдана Буткевича («Негативна селекція», 2015), саме російські низькопробні серіали витіснили власні розважальні шоу, документальну й розслідувальну журналістику. Автор блогу Рагулі Тетяна Микитенко («Шлях до деградантства», 2018) вважає телебачення найпоширенішою

причиною деграданства. Зважаючи на «купи дебілізуючого контенту», цей потужний інструмент впливу робить нас примітивними та неперебірливими.

Медійник Андрій Коваленко в журналістському матеріалі «Телемило: “made in не-Ukraine”» (2014) демонструє результати власного «польового» експерименту щодо оцінювання респондентами українського телебачення. На підставі характеристики телеконтенту колумніст робить висновок, що українська аудиторія свого телебачення не любить. Письменник-белетрист Андрій Кокотюха у колонках «Де взяти клин, щоб вибити російську пропаганду?» (2014) та «Телебачення між цензурою і люстрацією» (2014) упевнений, що в процесі інформаційної війни з Росією українці продовжують дивитися російську пропаганду, не шукаючи розумної альтернативи.

Телерепортерка Наталя Соколенко в публікації «Чи стане “джинса” інформаційною технологією команди президента?» (2014) акцентує на маніпулятивних стратегіях керівників держави та провладних ЗМІ. Колумністка міркує, чи застосує практику попередників Петро Порошенко, призначивши медіа-магната Бориса Ложкіна на посаду глави Адміністрації президента. Про взаємодію влади із журналістами йде мова в колонці Дмитра Крапивенка «Зона комфорту» (2015). Автор пише про відстань між реальною і так званою четвертою владою.

Культурологічна колумністика охоплює передовсім літературну, мистецьку (музичну, художню) та освітню тематику. Колумніст-культуролог Франкі Бландо написав у «Тижні» чимало колонок про українську та французьку культуру, а саме: «Поле культурного будівництва» (2014), «Захистити авторів» (2015), «Нагальність інтелектуальних дискусій» (2015), «Любити книжки» (2015), «Навіщо потрібен “Арсенал”?» (2015), «Проти занепаду культури» (2015), «Чи є потреба в Міністерстві культури?» (2015), «Культура проти вразливості» (2016), «Фольк 2.0» (2016). У перелічених текстах

автор загалом осмислює особливості розвитку й функціонування мистецтва, літератури, народного фольклору, музики в українському й закордонному дискурсі, зокрема висловлює міркування про культурну дипломатію, Мистецький Арсенал і Міністерство культури України.

Колумніст-письменник Олександр Ірванець у тексті «Їхав митець за Дунай...» (2013) осуджує ілюзорне ставлення інтернет-спільноти Фейсбуку до письменників, спростовуючи поширені в інтернет-просторі чутки про письменників-грантожерів, які сидять собі закордоном і про Україну забули. Колумніст-поет Лесь Белей у матеріалі «Молочний шлях культури» (2014) описує характерні особливості української культури. Важливість реформування та просування національного культурного продукту усвідомлює музикант, гітарист і арт-менеджер Павло Гудімов («Антикризова комунікація», 2015).

Анастасія Левкова в літературних колонках «“Книжковий Арсенал”: українське чи якісне?» (2016), «Навіщо українській книжці Чехія?» (2018) пише про київський і празький книжковий ярмарок. У тексті «Потік енергії» (2015) літературознавиця констатує, що «література й – ширше – культура переживають не найгірші часи за роки незалежності, якщо не найкращі. До розквіту нам далеко, але від занепаду й застою ми так само вже відійшли» [1].

Літературний критик, літературознавець і письменник Володимир Панченко написав літературно-освітню колонку «Привіт Чіпці Варенику від пані Боварі» (2017), у якій ідеться про реформу шкільної літературної освіти. Як головний редактор веб-порталу про сучасну українську та зарубіжну літературу, колумніст критикує Міністерство освіти і науки України за спробу з'єднати два предмети в один. У його тексті «Імена в урбаністичному інтер'єрі» (2015) змальовано урбаністичний і сільський культурний простір.

Кілька літературних колонок читачам журналу також присвятила головна редакторка порталу «ЛітАкцент» Ірина Троскот, зокрема:

«Чи булькнула література» (2014), «Нас дуже мало» (2014), «Криза актуальної літератури» (2015). Авторка відображає український літературний процес, акцентуючи на залежності літературної критики від довоколалітературного середовища та на кризі якісної прози в Україні.

У філософській площині культурологічну тематику регулярно висвітлював мислитель Тарас Лютий. Його колонки «Велика кінематографічна феєрія» (2018), «Культура без альтернатив» (2018), «Музика як творення віртуальних світів» (2018), «Культура як влада» (2018), «Популярна музика та рок-культура» (2018) окреслюють філософську специфіку української культури.

Лінгвістична колумністика достатньо актуалізована в журнальному дискурсі. Особливості функціонування української мови в Одесі розглянуто в тексті одеситки Ніки Іванової «“Невиліковна” мова» (2017). Мовна ситуація на Донбасі порушена в колонках Бориса Бахтеєва «Донбас та мова» (2014) і донеччанина Романа Кошмала «За порадою Ганді» (2017). Проблему української культури та мови в Криму висвітлює місцевий житель Юрій Лапаєв у матеріалі «Бандерівці перемогли» (2017). Про мовне питання мешканців Кривого Рогу йдеться в урбаністичному тексті Анатолія Шари «Кривой Рог чи Кривий Ріг?» (2017). Львів'янка Ольга Ворожбит у лінгвістичній колонці «Моє ім'я ...» (2017) наводить два головні детермінанти мовної ситуації в Україні: комплекс меншовартості й транслявання російського контенту на ТБ. Житель Донбасу Максим Віхров, який під час воєнних подій переїхав на Київщину, у публікації «Мовний парадокс по-київськи» (2018) порівнює мовне середовище на Донбасі та в Києві. Він певен, що не Київ русифікує чи українізує людей, а їхнє уявлення про столицю: «Чимало людей не спілкується українською, бо впевнені, що всі навколо російськомовні» [1].

Особистим досвідом засвоєння української мови ділиться з читачами тижневика російськомовний киянин Антін Мухарський у автобіографічному тексті «Свідоме зусилля» (2017). Колумніст схильний вважати, що від якісного конкурентоспроможного україномовного продукту залежатиме наше майбутнє. У колонці «Українізація якості» (2017) таку ж думку поділяє україномовний киянин Володимир Регеша. Два київські автори, незалежно від мови спілкування, переконані, що потрібна популяризація мови на державному рівні. Адже лише якісний український контент може стати ґрунтом та маркером ідентичності для майбутнього покоління.

Лінгвістична тема також відображена в колумністських текстах літературознавця В'ячеслава Брюховецького «Апологія “узкоязичності”» (2014), письменника і поета Павла Вольвача «Прогулянки з відлунням» (2017), вчительки-письменниці Єлизавети Гончарової «Обережно: бурульки!» (2017), «Мовний фон» (2017), літературознавиці та журналістки Анастасії Левкової «Коли про “це” незручно говорити» (2015), «І, Є, Я» (2017), літературознавиці Ярини Цимбал «Виберіть українську» (2017).

Оглядач ОНУХ у колонці «O tempora! O mores!» (2017) аналізує суспільну реакцію на емоційне висловлювання Олега Скрипки щодо людей, неспроможних вивчити українську мову. В іншому матеріалі «Щиро ваш Ідіот Фортеліанович» (2018) автор наводить фрагмент інтернет-бесіди з різноманітними прислів'ями, приказками й апелятивними фразами пращурів до сьогоденішнього покоління. Сергій Грабовський у колонці «А бодай ти смоли в пеклі напився, гидомирнику!» (2014) припускає, що добірна українська лайка може пришвидшити процес деколонізації та дерусифікації України.

Популярним різновидом лінгвістичної колумністики є *мовно-політичні колонки*, адже більшість мовних проблем колумністи висвітлюють у політичному контексті. Скажімо, у мовно-політичних

колонках депутата фракції «Об'єднання Самопоміч» Ірини Подоляк «Мовне божевілля» (2017) та правознавця Володимира Василенка «Зволікання дестабілізує» (2017) сфокусовано увагу на важливості законопроекту № 5670 щодо популяризації державної мови.

Економічна колумністика дещо рідше експлікована в часописі. Економічний експерт Любомир Шавалюк у своїх колонках пише то про економічне становище країни («Улюблений український серіал», 2013), то про конфіскацію майна «Сім'ї» («Як експропріювати експропріюване?», 2014), то про зміни в енергетичній галузі України («Матриця трансформації», 2016), а то про два типи людей у ставленні до реформ, зокрема до реформування банківської системи («Боротьба натур», 2017). Роль і місце малого бізнесу в Україні описано в тексті Віталія Мельничука «Підтримати хребет» (2014). Авторські міркування щодо ІТ-бізнесу висловлено в матеріалі Еммі Генглер «Думки інвестора» (2015).

Соціальна колумністика широко репрезентована в друкованій та електронній версіях видання. Соціальну тему традиційно розглядають у тісній взаємодії з політичними подіями чи явищами життя. Зазвичай колумністи аналізують український соціальний клас, суспільні цінності, соціальні чинники та умови життя. Антропологічний тип українця описує Юрій Макаров у колонці «Антропологія» (2014). Український інтелектуальний клас охарактеризовано в публікації Євгена Головахи «Втрата ваги» (2013). Про байдужість як соціальну модель розмірковує Наталя Петринська у тексті «Соціопатія». Олена Максименко в колонці «Волонтерство як маркер» (2017) аналізує благочинність з позиції сприйняття українцями. Авторку тішить, що ця суспільно важлива безкорислива діяльність стає трендом сьогодення та ознакою сучасного українця. Над соціальною проблемою зuboжіння в Луганську розмислює Константин Скоркін у статті «Голод як фактор сепаратизму» (2014). Колумніст змальовує жахливі умови

окупованої території: «В Луганську немає світла, води, газу, зв'язку. Все це то з'являється, то зникає. Зруйнована промисловість та уся міська інфраструктура. Нема харчів, ліків» [1].

Історична колумністика масштабно продемонстрована в тижневику. На цю тему свого часу дописував історик і журналіст Роман Кабачій. У його авторських колонках «Кістки в горлі» (2013), «Виклик “Волині”» (2013) й «Імітація декомунізації: як боротися?» (2015) йдеться про Волинську трагедію, декомунізацію в Україні та про пам'ятники УПА на території Польщі. Український історик і науковець Ольга Ковалевська присвячує свої праці історичній пам'яті народу, видатним постатям, різним пам'яткам і пам'ятникам на території України. Скажімо, у колонці «Маркери незалежності» (2016) дослідниця розглядає візуальні маркери української незалежності в символічному просторі українських міст та окреслює певні ідеологеми у монументах і пам'ятних знаках.

Кримський історик Сергій Громенко на основі матеріалів дисертації Богдана Патриляка підготував статтю «Не як ягня на заколення... збройний опір Голодомору» (2014), де висловлює власні судження з приводу трактування Голодомору 1932–1933 рр. Історик-публіцист Кирило Галушко в тексті «Корисна бездіяльність» (2013) міркує про зміну «історичної політики і чергове переписування історії – від вишів до шкіл». Російська журналістка Катерина Барабаш у колонці «Сталкер нового часу» (2016) згадує про історичні події України 25-річної давності. Історичні питання Естонії висвітлено в матеріалах іноземного оглядача Ерккі Баховскі «Міф про початок з нуля» (2014), «Історія повторюється» (2014) та «е-Естонія: як вдалось і що далі?» (2014).

Юридична/правова колумністика часопису в основному сконцентрована на мікротемі суд. Про судове засідання у справі Віктора Януковича зазначено в матеріалі Станіслава Козлюка «Нестримне бажання Януковича» (2017). Експерт-кримінолог Ганна Маляр також написала кілька юридичних колонок, зокрема:

«Шість правових способів звільнити Юлію Тимошенко» (2013), «Чим небезпечний “президентський” закон про амністію?» (2014), «Відкриті питання в справі Музичка» (2014).

Спортивна колумністика журналу переважно охоплює мікротему футбол. Наприклад, колонка Олександра Сидоренка «Фоззі» «Футбол. Наші – все» (2013), Любомира Шавалюка «Футбольні розчарування» (2014) та Єлизавети Гончарової «Мій футбол» (2018).

Медична колумністика недостатньо окреслена в електронній версії видання «Український тиждень». Серед експертних колумністів медичну тему висвітлював лікар-психіатр і правозахисник Семен Глузман («Аптечне лобі», 2013). Про домедичну допомогу йде мова в колонці Станіслава Козлюка «Валідол не врятує» (2018). Однією з найбільш порушуваних проблем є медична реформа. Ця тема представлена в текстах Максима Віхрова «Реформа медичної відповідальності» (2017), Андрія Голуба «Побачити очевидне» (2017), Єлизавети Гончарової «Вибираючи лікаря» (2018), Юрія Макарова «Консервативне лікування» (2017), «В. о. в метро» (2018).

Побутова колумністика зрідка фігурує в часописі. За аналізований період не вдалося виявити колонок побутового спрямування. Проте за 2008 рік у журналі «Тиждень» ми зафіксували такі тексти побутового характеру: «Пиво – сила» Павла Вольвача, «Неосвоєні кошти» Олександра Мазурчака, «Говорити» Оксани Форостиної, «Тримайте човен під подушкою» Тетяни Оробець.

Релігійна колумністика. Релігійна тема, зважаючи на суспільно-політичне спрямування часопису, висвітлена переважно в політичному аспекті. Про Українську православну церкву Московського патріархату як духовно-ідеологічний інструмент Кремля йдеться у колонці Максима Віхрова «Траєкторія “канонічних”» (2018). У матеріалі «Труси, хрестик і християнська етика» (2018) автор роздумує над патологіями української релігійності. Про Українську православну

церкву Київського патріархату згадано в публікації священника Павла Проценка «Один день: УПЦ КП на Луганщині» (2018).

Філософська колумністика є своєрідним способом мислення колумніста. Адже більшість порушених у часописі проблем набувають філософського осмислення. Зокрема філософський погляд на проблему мови й держави висловлює Ярослав Мельник у колонці «Про слова: фокус-покус» (2014). Філософські міркування над діалектикою свого/чужого експліковані в тексті Тараса Лютого «Чужий/Інший» (2017). А в колонці «Суперечлива героїка» (2018) колумніст-мислитель із притаманним йому світобаченням осмислює феномен героїзму. Філософічним осягненням світу вирізняється колонка Вахтанга Кебуладзе «Межі, границі, кордони...» (2017). Філософське трактування політичного дискурсу також характерне для матеріалів Леонідаса Донскіса, Ігоря Лосева, Юрія Макарова та інших оглядачів.

Міфологічна колумністика не вельми репрезентована в «Тижні». В історичній площині міфологічну проблему розглядав Олександр Михельсон у тексті «Воллес, Бандера і міф» (2013). Викривлене, міфологічне сприйняття росіянами дійсності та перетворення вигаданих казкових сюжетів у життя відображено в колонці Олени Стяжкіної «Казки про “быль”» (2014). Антиміфи в колективній підсвідомості українського народу з психологічного ракурсу проаналізував Юрій Макаров у матеріалі «Антидот для підсвідомості» (2018). Міфологічна тематика у формі культурологічних есеїв представлена в публікаціях Тараса Лютого «Міфології» (2017) та «Популярна міфологія супергероя» (2018). А от в колонці «Міфопоетика метро» (2018) експліковано філософські роздуми колумніста щодо семантичних відтінків, символічних значень та міфологічних алюзій слова *метро*.

Мережева колумністика позиціонує перш за все мікротему Фейсбук. Соціологічний портрет фейсбук-українця змальовано в тексті Богдана Логвиненка «Хто такі фейсбук-українці?» (2013). Микола Малуха

в колонці «Примусь дурня Facebook'ом користуватися» (2013) акцентує на ролі соціальних медіа в прогнозуванні майбутнього та осуджує позицію Олександра Клименка стосовно використання інструментів Facebook задля виявлення неплатників податків. Про те, як соціальні мережі перетворюються з особистого простору на корпоративний інструмент, розмірковує Олена Максименко у матеріалі «Завжди “на дроті”» (2013). На перевагах і недоліках Facebookу наголошує Леонідас Донскіс у публікації «Усі на Facebook?» (2014). Про ефективність публічної критики в соцмережах пише Єлизавета Гончарова в тексті «Соцмережі замість усіх інституцій» (2017). Мінуси мережі, зокрема відсутність приватності та оприлюднення персональних даних на Facebookу, осмислює автор колонки «Темний бік мережі» (2018) ОНУХ. Любителям піаритися в соціальних мережах адресує свій текст-звернення «Принцесам київським і не тільки» (2018) Арсеній Сітніков з вимогою і проханням не виставляти пости про війну на Донбасі.

Подорожня, туристична або тревел-колонка зрідка представлена в аналізованому часописі. Хоча колумністи неодноразово згадують про власні подорожі за межі країни чи мандрівки Батьківщиною. Тревел-колонка Едуарда Андрющенка «Гагаузький вагон. Ненаписаний репортаж» (2014) містить подорожні нотатки. Проблему внутрішнього туризму порушує Юрій Макаров у тексті «Ліжко-місце як інструмент» (2017). Про літні подорожі під час гарячого туристичного сезону роздумує студент-політолог Арсеній Сітніков у тревел-колонці «Як літати та їздити» (2018). Спогадами про морську подорож ділиться колишній моряк Антон Санченко в матеріалі «Побачити світ» (2018). Елементи подорожньої тематики натрапляємо в колонках Дмитра Крапивенка «(Не)тривожна валіза» (2016), Богдана Логвиненка «Горе Горішніх Плавнів» (2016), Юрія Лапаєва «Але є нюанси» (2017) та «Небезпечний дуалізм» (2017).

Гастрономічна колумністика одна з найменш висвітлених у журналі «Тиждень». З огляду на специфіку видання колумністи часопису переважно побіжно торкаються цієї теми. Приміром, ОНУХ у гастрономічній колонці «Умамі» (2018) пише про їжу та смакові відчуття.

Урбаністична колумністика відображена в текстах Ігоря Лосєва («Київ як символ і міф», 2016), Юрія Макарова («Як тебе полюбити, Києве мій?», 2016), Антона Санченка («34 за Цельсієм», 2017), Тетяни Микитенко («Теорія еволюції міста», 2018). У колонці «Понти й розмаїття» Дмитро Крапивенко образно формулює урбаністичні тенденції розвитку в Україні: «Українська урбанізація кілька століть тому збилася з європейського шляху й мандрувала спочатку російсько-імперськими, а потім радянськими та пострадянськими манівцями» [1].

Екологічна колумністика недостатньо актуалізована в тижневику. Серед оглядачів «Тижня» екологічні проблеми порушує Дмитро Крапивенко в публікації «Територія парадоксів» (2016).

Архітектурна колумністика одна з найменш експлікованих у виданні, Тему житлового будівництва, яка перегукується із заздрістю як соціальною та морально-етичною категорією, висвітлює Юрій Макаров у матеріалі «Хвороба червоних очей» (2016).

Аграрна колумністика також рідко представлена в журналі. У колонці Юрія Макарова «Ох, земелько, свята земелько!» (2017) йде мова про вільний ринок землі, про процес активної урбанізації, про землю як сакральну категорію для селянина. Колумніст вважає, що власність необхідна «для залучення інвестицій у високі технології» [1].

Аксіологічна колонка. Аксіологічні аспекти порушені в багатьох колонках. Зокрема ця тема маніфестована у колонці Єлиззети Гончарової «Квінтесенція лицемірства» (2017).

У журналі «Тиждень» також можна натрапити на інші допоміжні теми. Наприклад, елементи *археологічної тематики* наявні в політематичному тексті Олега Осаульчука «Між дорогами та історією» (2018).

Висновки та перспективи дослідження. Тож тематичний аналіз авторських колонок у провідному українському часописі дає змогу зробити такі висновки:

1. Колумністика видання «Український тиждень» (включно із веб-ресурсом) є тематично багатогранною.
2. Багато авторських колонок має політематичну структуру, що спричиняло труднощі під час виявлення тематичної домінанти.
3. Найбільш популярною в часописі є політична, медіакритична, воєнна та культурологічна колумністика. Остання охоплює мистецькі, літературні, музичні й освітні колонки, виховуючи в читача культурні смаки та цінності.
4. Тематичний вектор колонок за аналізований період зміщувався відповідно до суспільно-політичної ситуації в державі. Скажімо, з кінця 2013 року набула популяризації майданна колумністика, яку згодом (з лютого 2014 року) доповнила й частково відсунула на маргінальну площину революційна тематика. Відтак війна чи так звана антитерористична операція на Сході України стала найбільшим приводом для роздумів колумністів.
5. Колумністи часопису демонструють значну обізнаність, ерудованість, компетентність у багатьох сферах. Навіть вузьку тему розглядають у широкому суспільно-політичному контексті. Крім того, один і той же автор може писати колонки про війну, культуру, мову, і завжди на високому рівні.
6. Загалом колумністика видання «Український тиждень» є адекватом сучасних українських реалій, адже порушує різні тематичні лінії. Така широка тематична палітра свідчить про тенденції розвитку української колумністики.

Перспективи дослідження вбачаємо у вивченні тематичного наповнення колумністики онлайн-газети «Українська правда».

Література:

1. Гаврилюк І. Л. Сучасна українська колумністика: особливості розвитку [Електронний ресурс] / І. Л. Гаврилюк. – [Режим доступу] : <http://www.staionline.org.ua/jurnalist/20698-suchasna-ukra%D1%97nska-kolumnistika-osoblivosti-rozvitku.html>.
2. Гурч Л. Феномен сучасної колумністики: дефінітивний підхід / Л. Гурч // Теле- та радіожурналістика. – 2014. – Вип. 13. – С.56–63.
3. Журналістика : словник-довідник / авт.-уклад. І. Л. Михайлин. – Київ : Академвидав, 2013. – 320 с.
4. Звелідовська Л. І. Особливості творення авторського контенту в колумністиці іспанської письменниці Рози Монтеро / Л. І. Звелідовська // Наукові записки Інституту журналістики: науковий збірник. – Київ, 2011. – Лип. – верес. – Т. 44. – С.38–41.
5. Михайлин І. Л. Колумністика про любов до людини й до Батьківщини. Про книжку Віталія Портникова «Богородиця у синагозі» [Електронний ресурс]. – Харків : Акта, 2010 / І. Л. Михайлин. – [Режим доступу] : <http://historians.in.ua/index.php/dyskusiya/103-ihor-mykhaylynkolumnistyka-pro-liubov-do-liudyny-i-do-batkivshchynu-pro-knyzhku-vitaliiaportnykova-bohorodytsia-u-synahozhi-kharkiv-akta-2010>.
6. Словник іншомовних слів : тлумачення, словотворення та слововживання / С. П. Бирик, Р. М. Сюта ; за ред. С. Я. Єрмоленко. – Харків : Фоліо, 2012. – 623 с.
7. Цветаєва О. В. Сучасна колумністика як складова персонального журналізму в українській та американській пресі : автореф. дис ... канд. соц. ком. : 27.00.04 / Цветаєва Олена Вікторівна. – Запоріжжя, 2013. – 20 с.
8. Ярцева С. С. Колумністика: история возникновения и

- перспективы развития : автореф. дис... канд. филол. наук : 10.01.10 / С. С. Ярцева ; Воронеж. держ. ун-т. – Воронеж, 2011. – 22 с.
9. Ceciliano-Jose B. (2008). Cruz. [Advanced Campus Journalism IV. First Edition 1997]. Manila : Rex Book Store, Inc., 2008, 269 p.
 10. Feature & Column Writing MCM 514 [Electronic resource]. – [Retrieved from]: www.zeepedia.com/read.php?types_of_columns_reporting-in-depth_columns_gossip_columns_feature_and_column_writing&b=74&c=22.
 11. Neuffer Scott. Types of Columns in Journalism [Electronic resource] // Pen and the pad. – [Retrieved from] : <https://penandthepad.com/types-columns-journalism-6048715.html>.
 12. Webster's Third New International Dictionary, Unabridged. (1961) [Electronic resource]. Merriam-Webster. – [Retrieved from] : <http://www.merriam-webster.com/dictionary/column>.

УДК 007:304:070

DOI 10.18524/2308-3255.2018.24.153397

Авторская колонка журнала «Украинская неделя»: тематически-типологические аспекты

Леся Бурч,

ассистент кафедры языка СМИ факультета журналистики

Львовского национального университета имени Ивана Франко

e-mail: slovoliyb@ukr.net

В статье разработана тематическая классификация колумнистики издания «Украинская неделя». На основе тематического и типологического анализа выделены и проанализированы различные типы колонок, в частности: политическая (майданная, революционная, военная), медиакритическая, культурологическая (образовательная, искусствоведческая, музыкальная, художественная), лингвистическая (культурно-политическая), социальная, историческая, экономическая, юридическая/правовая, спортивная,

медицинская, бытовая, религиозная, философская, мифологическая, сетевая, дорожная, гастрономическая, урбанистическая, экологическая, архитектурная, аграрная, аксиологическая и тому подобное. Выяснено, что тематический вектор колонок за анализируемый период смещался в соответствии с общественно-политической ситуацией в государстве. Например, с конца 2013 года приобрела популярность майданная тема, которую вскоре вытеснила революционная, а впоследствии военная тематика, которая до сих пор является одной из приоритетных. Также доминантными в журнале есть политические, медиакритические и культурологические колонки. Колумнисты в целом актуализируют злободневные, общественно значимые проблемы, масштабно отражают текущие события и позиционируют свое отношение к ним.

Ключевые слова: авторская колонка колумнистика, тема, тематическая классификация, типология колонок.

UDC 007:304:070

DOI 10.18524/2308-3255.2018.24.153397

Author's columns in the magazine «The Ukrainian week» thematic and typological analysis

Lesya Burych,

Department of the Mass Media Language

Faculty of Journalism, Ivan Franko National University of L'viv

e-mail: slovolyb@ukr.net

The article analyzes thematic classification of columns in the magazine «The Ukrainian Week» for 2013–2018 years. Based on thematic and typological analysis various types of author's columns were distinguished, namely: political, maidan, revolutionary, military, mediacritical, cultural (educational, artistic, musical, literary), linguistic (linguo-political), social, historical, economic, legal, sports, medical, domestic, religious, philosophical, mythological, on-line, travel, gastronomic, urban, ecological, architectural, agrarian, axiological, etc.

It has been revealed that the thematic vector of columns in the magazine «The Ukrainian Week» for the analyzed period shifted in accordance with the socio-political situation in the country. For example, the topic of Maidan was popular starting from the end of 2013, then it was the Revolution of Dignity, and now it is

the topic of war, which is still one of the priority issues. Political, critical and cultural columns are also dominant in the magazine.

This magazine's columnists prove to be erudite and well-informed, they demonstrate competence in many areas. Even a narrow topic is considered in a broad socio-political context. Moreover, the same author is capable of writing columns about war, culture or language at an unfailingly high level. The columnists mainly analyze the causes of the current political situation in the country and suggest ways to improve the political future, criticize the ruling regime for infantilism, treachery, covetousness and irresponsibility, discuss the tense international relations between Ukraine and Russia and focus on the Kremlin's aggressive policy. The authors criticize certain Ukrainian and pro-Russian mass media in Ukraine for the ineffectiveness of reforms, unprofitability, low-quality content, anti-Ukrainian attitude, manipulating, misleading information and propagating a foreign system of values. Generally, the columns in the magazine reflect modern Ukrainian realities, cover various thematic lines.

In the future we are planning to study the topics of the author's columns in the online newspaper «Ukrainska Pravda».

Keywords: author's column, columnistics, theme, thematic classification, column typology.

References:

1. Havryliuk, I. L. Suchasna ukrainska kolumnistyka: osoblyvosti rozvytku [Electronic resource]. – [Retrieved from]: <http://www.stattionline.org.ua/jurnalist/20698-suchasna-ukra%D1%97nska-kolumnistika-osoblivosti-rozvitku.html> [In Ukrainian].
2. Hurch, L. (2014) Fenomen suchasnoi kolumnistyky: definityvnyi pidkhid / L. Hurch // Tele- ta radiozhurnalistyka, vyp.13, pp.56–63. [In Ukrainian].
3. Mykhailyn I. L. Zhurnalistyka. (2013) : slovnyk-dovidnyk. Kyiv: Akademydav, 320 p. [In Ukrainian].
4. Zvelidovska, L. I. (2011). Osoblyvosti tvorennia avtorskoho kontentu v kolumnistytsi ispanskoj pismennytsi Rozy Montero // Naukovi zapysky Instytutu zhurnalistyky : naukovyi zbirnyk. Kyiv, №44, pp.38–41 [In Ukrainian].

5. Mykhailyn, I. L. (2010) Kolumnistyka pro liubov do liudyny y do Batkivshchyny. Pro knyzhku Vitaliia Portnykova «Bohorodytsia u synahozii» (Kh. : Akta) [Electronic resouce]. – [Retrieved from]: <http://historians.in.ua/index.php/dyskusiya/103-ihor-mykhaylynkolumnistyka-pro-liubov-do-liudyny-i-do-batkivshchyny-pro-knyzhku-vitaliiaportnykova-bohorodytsia-u-synahozii-kharkiv-akta-2010> [In Ukrainian].
6. Slovyk inshomovnykh sliv (2012) : tlumachennia, slovotvorennia ta slovovzhyvannia / za red. S. Ya. Yermolenko. Kharkiv : Folio, 623 p. [In Ukrainian].
7. Tsvietaieva, O. V. (2013). Suchasna kolumnistyka yak skladova personalnoho zhurnalizmu v ukrainskii ta amerykanskii presi : avtoref. dys ... kand. nauk iz sotsialnykh komunikatsii: 27.00.04 / Olena Viktorivna Tsvietaiev, Zaporizhzhia, 20 p. [In Ukrainian].
8. Iartseva, S. S. (2011). Kolumnistyka: ystoria vozniknovenia y perspektyvy razvytia : avtoref. dys... kand. fylol. nauk : 10.01.10 / S. S. Yartseva. – Voronezh : Voronezh. hos. un-t, 22 p. [In Russian].
9. Ceciliano-Jose B. (2008). Cruz. Advanced Campus Journalism IV. First Edition 1997, Manila : Rex Book Store, Inc, 269 p. [In English].
10. Feature & Column Writing MCM 514 [Electronic resouce]. – [Retrieved from]: www.zeepedia.com/read.php?types_of_columns_reporting-in-depth_columns_gossip_columns_feature_and_column_writing&b=74&c=22. [In English].
11. Neuffer Scott. Types of Columns in Journalism [Electronic resouce] // Pen and the pad. – [Retrieved from] : <https://penandthepad.com/types-columns-journalism-6048715.html>. [In English].
12. Websters Third New International Dictionary, Unabridged [Electronic resouce]. Merriam-Webster, 1961. – [Retrieved from] : <http://www.merriam-webster.com/dictionary/column>. [In English].